

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 31 augusti 2018

om ett förslag till förordning om vissa avgifter på gränsöverskridande betalningar i unionen och valutaväxlingsavgifter

(CON/2018/38)

(2018/C 382/04)

Inledning och rättslig grund

Den 27 juni 2018 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 vad gäller vissa avgifter på gränsöverskridande betalningar i unionen och valutaväxlingsavgifter⁽¹⁾ (nedan kallat *förslaget till förordning*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt jämförd med artikel 127.2 fjärde strecksatsen i fördraget och artikel 3.1 fjärde strecksatsen i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, eftersom förslaget till förordning innehåller bestämmelser som berör väl fungerande betalningssystem. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

Allmänna kommentarer

Syftet med förslaget till förordning är att ge alla medborgare och företag i unionen som överför euro över nationsgränser, oavsett om det rör sig om överföringar mellan medlemstater inom eller utanför euroområdet, tillgång till de låga avgifter som för närvarande tas ut för inhemska betalningar i en medlemsstats officiella valuta. På så sätt förbättrar förslaget till förordning tydligheten och konsumentskyddet, den inre marknaden för betaltjänster i euro samt stärker euron som förstahandsval för betalningar inom EU, i avvaktan på att alla medlemsstater i euroområdet inför euron.

Specifika kommentarer**1. Omfattningen på bestämmelserna avseende valutaväxlingsavgifter**

Bestämmelserna i förslaget till förordning som berör valutaväxlingsavgifter ska tillämpas på alla gränsöverskridande betalningar, oavsett om dessa anges i euro eller i den nationella valutan i en medlemsstat, där denna valuta är en annan än euro. Det bör påpekas att gränsöverskridande betalningar denominerade i euro från betalkonton denominerade i euro, där såväl betalarens som betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer är etablerade i euroområdets medlemsstater, normalt inte berörs av någon valutaväxling. Därför bör dessa bestämmelser i realiteten endast tillämpas på gränsöverskridande betalningar i euro om betalkontot inte är denominerat i euro, eller om betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer, eller endast betalarens, är etablerade utanför euroområdet. ECB föreslår att denna punkt bör förtydligas i förslaget till förordning.

Eftersom förslaget till förordning endast berör betalningar via betaltjänstleverantörer, finns det ingen möjlighet för en säljare att erbjuda valutaväxlingstjänster oberoende av en betaltjänstleverantör. ECB föreslår att denna punkt bör förtydligas i förslaget till förordning.

2. Alternativa valutatjänster och valmöjligheter

Förslaget till förordning innehåller inte någon artikel med definitioner, trots att det introducerar nya och viktiga koncept i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009⁽²⁾. Exempelvis kunde "alternativa valutaväxlingstjänster" eller "alternativa möjligheter för valutaväxling" kombineras till en term som då med fördel kunde definieras. Mer specifikt borde man klargöra huruvida dessa tjänster avser betaltjänstleverantörens och dennes partner tjänster, och i så fall i vilken utsträckning betaltjänstleverantören är skyldig att söka efter, och informera om, tjänster från sina direkta konkurrenter. Det bör också förtydligas att valutaväxlingstjänster får tillhandahållas av oreglerade aktörer.

⁽¹⁾ COM(2018) 163 final.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 (EUT L 266, 9.10.2009, s. 11).

3. *Regler för valutaväxlingsavgifter och övergångsperiod*

3.1 Enligt förslaget till förordning ges Europeiska bankmyndigheten i uppdrag att ta fram tekniska tillsynsstandarder för att säkerställa tydlig information och prisjämförbarhet av valutaväxlingstjänster.

3.2 För bättre konsumentskydd föreslås det att övergångsperioden för att uppfylla kraven om öppen och tydlig information avseende hela kostnaden för valutaväxlingstjänster bör reduceras till tolv månader efter det att förslaget till förordning trätt ikraft.

I de fall där ECB rekommenderar att förslaget till förordning ska ändras anges de specifika förslagen i ett separat tekniskt arbetsdokument som åtföljs av en förklaring. Det tekniska arbetsdokumentet finns på engelska på ECB:s webbplats.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 31 augusti 2018.

Mario DRAGHI

ECB:s ordförande
